

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. június 5. *

„A tőke szabad mozgása — Korlátozások — Valamely tagállamból származó osztalékoknak e tagállam valamely tengerentúli területére történő kifizetése — Az uniós jog hatálya — EU-TOT különleges rendszer”

A C-24/12. és C-27/12. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2012. január 18-án és 19-én érkezett, 2011. december 23-i határozataival terjesztett elő az előtte

az **X BV** (C-24/12. sz. ügy),

a **TBG Limited** (C-27/12. sz. ügy)

és

a **Staatssecretaris van Financiën**

között folyamatban lévő eljárásban

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič, tanácselnök, C. G. Fernlund (előadó), A. Ó Caoimh, C. Toader és E. Jarašiūnas, bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. október 23-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a TBG Limited képviseletében B. J. Rubbens advocaat,
- a holland kormány képviseletében B. Koopman és C. Wissels, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében L. Christie, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Ford, barrister,
- az Európai Bizottság képviseletében W. Mölls és W. Roels, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

a főtanácsnok indítványának a 2014. január 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek azzal a kérdéssel kapcsolatosak, hogy a tőke szabad mozgására vonatkozó uniós jogszabályokat, így az EK 56. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami intézkedés, amely korlátozhatja az e tagállam és a hozzá tartozó tengerentúli országok és területek (TOT) (a továbbiakban: saját TOT) közötti tőkemozgást.
- 2 E kérelmeket két, egyenként az X BV és a TBG Limited, valamint a Staatssecretaris van Financiën között annak tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, hogy a Hollandiában letelepedett társaságok által a Holland Antillákon letelepedett anyavállalataik részére fizetett osztalékokra Hollandiában adót vetnek ki, míg a Hollandiában vagy más tagállamban letelepedett társaság részére teljesített ilyen osztalékfizetés adómentes.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A Holland Antillák az EK-szerződés II. mellékletében található, a „Tengerentúli országok és területek, amelyekre e szerződés negyedik részének rendelkezéseit kell alkalmazni” című listán szerepelnek.
- 4 Az EK-Szerződés „A tengerentúli országok és területek társulása” című negyedik részébe az EK 182–188. cikk tartozik.
- 5 Az EK 187. cikk az alábbiak szerint rendelkezik:

„A Tanács [a TOT] Közösséggel való társulása keretében szerzett tapasztalatok és az e szerződésben meghatározott elvek alapján egyhangúlag megállapítja [a TOT] Közösséggel való társulására vonatkozó részletes szabályokkal és eljárással kapcsolatos rendelkezéseket.”

- 6 Az EK 187. cikknek megfelelően a Tanács több alkalommal pontos szabályokat fogadott el az Európai Unió és a TOT közötti társulás különleges rendszerének konkretizálása és a társulás céljainak elérése érdekében.
- 7 Az alapügy tényállása megvalósulásának időpontjában alkalmazandó szabályozás az Európai Közösség és a tengerentúli országok és területek társulásáról szóló, 2001. november 27-i 2001/822/EK tanácsi határozat (HL L 314., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 38. kötet, 319. o.; a továbbiakban: TOT-határozat).
- 8 A TOT-határozat (6) preambulumbekzdése kimondja:

„Annak ellenére, hogy nem harmadik országokból áll, a TOT nem képezi az egységes piac részét, és meg kell felelnie a harmadik országokra vonatkozóan a kereskedelem terén megállapított kötelezettségeknek, nevezetesen a származási szabályoknak, az egészségügyi és a növény-egészségügyi szabályoknak és a védintézkedésnek.”

9 Az említett határozat (16) preambulumbekzdése értelmében „[a] szerződés általános rendelkezései és az annak alapján hozott jogszabályok ellenkező értelmű rendelkezések hiányában nem vonatkoznak automatikusan a TOT-okra. A Közösségbe behozott TOT termékeknek mindazonáltal meg kell felelniük a hatályban lévő közösségi szabályoknak.”

10 A TOT-határozat „Folyó fizetési műveletek és tőkemozgások” című 47. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A (2) bekezdés sérelme nélkül:

a) a tagállamok és a TOT hatóságai nem vetnek ki korlátozásokat a Közösség és a TOT-ok lakosai között szabadon átváltható valutában teljesített semmilyen kifizetés fizetési mérlegének egyenlegére nézve;

b) a tőkemozgások mérlegével kapcsolatos tranzakciók tekintetében a tagállamok és a TOT hatóságai nem korlátozzák a tőkemozgást a fogadó tagállam, ország vagy terület törvényeivel összhangban létrehozott gazdasági társaságokba történő közvetlen befektetés esetében, és gondoskodnak róla, hogy az ilyen befektetések által létrehozott vagyoneszközök és az azokból származó haszon realizálható és hazatelepíthető legyen.

(2) A Közösség, a tagállamok és a TOT-ok jogosultak a szerződés 57., 58., 59., 60. és 301. cikkében említett rendelkezéseket értelemszerűen az azokban megállapított feltételekkel összhangban megtenni. [...]

11 A TOT-határozat „Adókedvezményi záradék” című 55. cikkének (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

(2) E határozatban semmi sem értelmezhető úgy, mint ami gátolja az adófizetés elkerülésének és az adócsalás megakadályozására irányuló intézkedések elfogadását vagy érvényesítését a kettős adóztatás elkerüléséről szóló vagy egyéb adózási megállapodások, illetve hatályos hazai pénzügyi jogszabályok alapján.

A holland jog

12 A Holland Királyság jogrendjét a Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden (A Holland Királyság alapokmánya) határozza meg. Az alapeljárás szempontjából releváns adóévekben – 2005-ben és 2006-ban – a Holland Királyságot (Koninkrijk der Nederlanden) három jogalany alkotta, ezek a következők voltak: Hollandia (Nederland), a Holland Antillák (Nederlandse Antillen) és Aruba.

13 Az említett három jogalany közötti adóügyi viszonyokat a Belastingregeling voor het Koninkrijk (a Holland Királyság adózás rendjéről szóló szabályozása, a továbbiakban: BRK) szabályozta. A Holland Királyság mindegyik jogalánya a BRK-ban meghatározott kereteken belül önálló adóztatási hatáskörrel rendelkezett.

14 A BRK részesedésekhez kapcsolódó osztalékokra vonatkozó 11. cikkének (1) és (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Az egyik ország lakosa által kapott, egy másik országban letelepedett jogi személy által kifizetett osztalékok az első országban esnek adó alá.

(2) Amennyiben az osztalékot fizető jogi személy székhelye szerinti állam forrásadó formájában osztalékadót vet ki, az (1) bekezdés ezen adókivetést nem érinti, amennyiben annak mértéke nem haladja meg a 15%-ot.”

15 2002. január 1-jéig a BRK 11. cikkének (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„A jelen cikk helyes, mind a céljának, mind pedig a szellemének megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a továbbiakban meghatározott feltételek mellett a (2) bekezdésben említett adómérték nem haladja meg a 7,5%-ot, amennyiben az osztalékban olyan társaság részesül, amelynek a tőkéje teljesen vagy részben részvényekből áll, és más országban rendelkezik székhellyel, továbbá az osztalékot fizető társaság törzstőkéjében legalább annak egynegyed részét kitevő részesedéssel rendelkezik. A jelen cikk helyes, mind a céljának, mind pedig a szellemének megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a továbbiakban meghatározott feltételek mellett az adómérték nem haladja meg a 5%-ot az előző mondatban említett esetben, ha az osztalékban részesülő társaság székhelye szerinti országban az osztalékok legalább 5,5%-os nyereségadó alá tartoznak.”

16 Ily módon 2002. január 1-jéig a részesedésekhez kapcsolódó olyan osztalékok, amelyeket Hollandiában fizettek ki a Holland Antillákon letelepedett társaság részére, a BRK 11. cikkének (3) bekezdése értelmében – jelen esetben Hollandiában – 7,5%-os vagy 5%-os mértékű forrásadó alá tartoztak.

17 A Holland Antillák ezzel szemben a Landsverordening op de winstbelasting (a Holland Antillák nyereségadóról szóló [régi] tartományi rendelete) 8A., 8B., 14. és 14A. cikke szerint minimum 2,4–3%-os, illetve maximum 5,5%-os mértékű nyereségadót vetettek ki.

18 Ezenkívül a Holland Antillákon fennállt annak lehetősége, hogy a „Holland Antillák végrehajtási szabályai”, azaz a Holland Antillák adóhatóságainak egyedi közigazgatási gyakorlata alapján a nyereségadó Holland Antillák általi meghatározása keretében az adózás tárgyát képező nyereségből levonják a valós vagy nem valós költségeket, és különösen a hitelkamatokat.

19 Eltekintve a Holland Antillák közigazgatási gyakorlatától, a holland osztalékadó és a Holland Antillákon kivetett nyereségadó teljes adóterhe hozzávetőleg 10% volt.

20 2002. január 1-jétől az alábbiak szerint módosult a BRK 11. cikkének (3) bekezdése (a továbbiakban a módosított BRK 11. cikkének (3) bekezdése):

„[...] Az előző két mondatból eltérően, a Holland Antillákon letelepedett valamely társaság által kapott, és a Hollandiában letelepedett valamely társaság által kifizetett osztalékokra az alábbi szabályok alkalmazandók:

- a) a (2) bekezdésben említett adómérték nem haladja meg a 8,3%-ot, amennyiben az osztalékban olyan társaság részesül, amelynek a tőkéje teljesen vagy részben részvényekből áll, az osztalékot fizető társaság törzstőkéjében legalább annak egynegyed részét kitevő részesedéssel rendelkezik, és amennyiben a Holland Antillákon a (2) bekezdésben szereplő adót hivatalosan vagy ténylegesen nem veszik figyelembe annak érdekében, hogy az egyrészről az (1) bekezdés, másrészről a (2) és (3) bekezdés együttesen értelmezett rendelkezései alapján az osztalékokat terhelő teljes adóteher 8,3%-nál alacsonyabb legyen;
- b) az így megfizetett adónak megfelelő összeget további feltételek nélkül haladéktalanul átutalják a Holland Antillák hatóságai részére;

[...]”

21 2002. január 1-jétől tehát a Hollandiából a Holland Antillákon letelepedett társaság részére fizetett, részesedésekhez kapcsolódó osztalék a Hollandiában kivetett 8,3%-os mértékű forrásadó alá tartozik. Az így kivetett adó teljes összegét azonban a Holland Antillák részére utalják át.

- 22 A nyereségadóról szóló (rég) tartományi rendelet 8A., 8B., 14. és 14A. cikkét 2002. január 1-jével hatályon kívül helyezték. A Hollandiában letelepedett leányvállalatokban fennálló részesedésekhez kapcsolódó osztalékok ennek következtében a Holland Antillákon adómentessé váltak.
- 23 A Hollandiában letelepedett társaságok által a Hollandiában vagy valamely más tagállamban letelepedett társaságok részére a Wet op de dividendbelasting 1965 (osztalékadóról szóló törvény) 4. és 4a. cikke alapján fizetett osztalékot illetően elmondható, hogy ezen osztalékok mentesek a forrásadó alól, ha bizonyos előírt feltételek teljesülnek.
- 24 Ezzel szemben e mentesség nem illeti meg a Hollandiában letelepedett társaságok által a Holland Antillákon letelepedett társaságok részére fizetett osztalékokat.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 25 A C-24/12. sz. ügyben az X BV holland jog szerint alapított, hollandiai székhelyű társaság. Az e társaság tőkéjét alkotó valamennyi részvény a Stichting A van aandelen X BV tulajdonában van. A kibocsátott részvények a Holland Antillákon székhellyel rendelkező B NV birtokában vannak.
- 26 2005. június 27-én az X BV 5 000 000 euró összegű osztalékot fizetett a B NV részére. E kifizetést 8,3%-os, azaz 415 000 euró összegű osztalékadó terhelte, amelyet a módosított BRK 11. cikkének (3) bekezdése alapján forrásadóként levontak és megfizettek.
- 27 Az X BV kifogást nyújtott be ezen adó megfizetésével szemben, amelyet a Staatssecretaris van Financiën elutasított. Az X BV keresetet nyújtott be az említett kifogást elutasító határozattal szemben a Rechtbank te Haarlemhez (haarlemi kerületi bíróság), amely a keresetet megalapozatlannak nyilvánította. Az X BV fellebbezést nyújtott be a Gerechtshof te Amsterdamhoz (amszterdami regionális fellebbviteli bíróság), amely helybenhagyta a Rechtbank Haarlem határozatát. Az X BV felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Gerechtshof te Amsterdam határozatával szemben a kérdést előterjesztő bíróság előtt.
- 28 A C-27/12. sz. ügyben a Hollandsche-Amerikaansche Beleggingsmaatschappij Holland-American Investment Corporation NV (a továbbiakban: HAIC) holland jog szerint bejegyzett, hollandiai székhelyű társaság, amely 100%-ban a Holland Antillákon letelepedett TBG Holding NV (a továbbiakban: TBG Holding) leányvállalata.
- 29 2006. szeptember 1-jén a HAIC 376 369 430 összegű osztalékot fizetett ki a TBG Holding részére. E kifizetést 8,3%-os, azaz 31 238 663 euró összegű osztalékadó terhelte, amelyet a BRK 11. cikkének módosított (3) bekezdése alapján forrásadóként levontak és megfizettek.
- 30 Mind a HAIC, mind pedig a TBG Holding kifogást nyújtott be ezen adó megfizetésével szemben, amelyet a Staatssecretaris van Financiën elutasított. Keresetet nyújtottak be az említett kifogást elutasító határozattal szemben a Rechtbank te Haarlemhez (haarlemi kerületi bíróság), amely az ügyeket egyesítette, és a kereseteket megalapozatlannak nyilvánította. A HAIC és a TBG Holding fellebbezést nyújtott be a Gerechtshof te Amsterdamhoz (amszterdami regionális fellebbviteli bíróság), amely helybenhagyta a Rechtbank Haarlem határozatát.
- 31 A TBG Limited, amelyre átszálltak a HAIC és a TBG Holding jogai és kötelezettségei, felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a kérdést előterjesztő bíróság előtt a Gerechtshof te Amsterdam határozatával szemben.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság előadja, hogy a Gerechtshof te Amsterdam előtt folyamatban lévő eljárások lényegében azon kérdéssel kapcsolatosak, hogy az olyan osztalékadó, mint az alapügybeli, ellentétes-e az EK 56. cikkben szabályozott szabad tőkemozgással. A Gerechtshof te Amsterdam azon

a véleményen volt, hogy az EK 56. cikk általánosságban nem alkalmazható a TOT-okra. A TOT-határozatból azt a következtetést vonta le, hogy a Hollandia és a Holland Antillák közötti viszony az uniós jog szempontjából belső helyzetnek tekintendő, és ily módon arra kizárólag a BRK és az osztalékadóról szóló 1965. évi törvény alkalmazandó.

- 33 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az EK 56. cikk értelmében tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó minden korlátozás. A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a Bíróság a Prunus és Polonium ítélet (C-384/09, EU:C:2011:276) 20. pontjában úgy határozott, hogy az említett rendelkezés annak korlátlan területi hatályára tekintettel szükségszerűen alkalmazandó a TOT-okból származó és oda irányuló tőkemozgásokra, valamint a fent hivatkozott ítélet 30. és 31. pontjában kimondta, hogy a tőkemozgásoknak az EK 56. cikk szerinti liberalizációja a TOT-ok javára harmadik államokkénti minőségükben alkalmazható, mivel sem az EU-Szerződés – a Lisszaboni Szerződés előtti változatában –, sem pedig az EK-Szerződés nem tartalmaz kifejezett hivatkozást a tagállamok és a TOT-ok közötti tőkemozgásokra vonatkozóan.
- 34 A kérdést előterjesztő bíróság számára azonban kétséges a Prunus és Polonium ítéletnek (EU:C:2011:276) az előtte folyamatban lévő jogvitákra történő alkalmazhatósága, tekintettel arra, hogy az említett ítélet tárgyát nem valamely tagállam és a saját TOT-ja közötti tőkemozgás képezte.
- 35 E tekintetben e bíróság megjegyzi, hogy a fent említett ítéletből kétségkívül levonható az a következtetés, miszerint a TOT-okat a tőke szabad mozgása szempontjából általánosságban harmadik államokként vagy azokhoz hasonlókként kell kezelni. Álláspontja szerint azonban az is állítható, hogy az EK-Szerződésben foglalt szabadságok főszabály szerint nem alkalmazhatók azon tőkemozgásokra, amelyek teljes mértékben a Hollandiát és a Holland Antillákat magában foglaló Holland Királyságon belül valósulnak meg.
- 36 Arra az esetre, ha a szóban forgó tőkemozgások a tőke szabad mozgásának körébe tartoznak, az említett bíróság arra szeretne választ kapni, hogy alkalmazandó-e az EK 57. cikk (1) bekezdése szerinti, „standstill”-szabálynak minősülő fenntartás.
- 37 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a BRK-t módosító törvény megalkotásának körülményeiből az következik, hogy az intézkedés az adóparadicsomként hírhedtté vált Holland Antillák hírnevének helyreállítását, és ezzel egyidejűleg a Hollandiából a Holland Antillák felé kifizetett, részesedésből származó osztalékokat sújtó, már létező tényleges adóteher azonos szinten való fenntartását szolgálja.
- 38 Úgy véli, hogy a BRK 2002. január 1-jétől hatályos módosítása nem képez új korlátozást, mivel az említett időpont óta kizárólag az osztalékadó mértéke emelkedett. E feltételek mellett arra keresi a választ, hogy annak meghatározása során, hogy a „standstill”-szabály alkalmazása körében fokozódott-e a létező korlátozás, kizárólag az 1993. december 31-ig hatályos jogi helyzethez képest megemelt holland forrásadót kell-e alapul venni, vagy a Holland Antillák nyereségadójának változását, így jelen esetben a Holland Antillák által biztosított adómentességet is figyelembe kell-e venni. A második megoldás mellett szól az, hogy a Hollandia által kivetett forrásadót a módosított BRK 11. cikkének (3) bekezdése alapján a Holland Antilláknak kell átutalni, és hogy gyakorlatilag Hollandia gondoskodik a Holland Antillákat megillető adó beszedéséről.
- 39 Arra az esetre, ha a Hollandiában és a Holland Antillákon érvényesülő teljes adóterhet kell alapul venni, a kérdést előterjesztő bíróság felveti azt a kérdést, hogy a Holland Antillákon alkalmazott közigazgatási gyakorlatot is figyelembe kell-e venni. E figyelembevétel ellen szól az, hogy e gyakorlat – a konkrét eset körülményeitől függően – különbözőképpen befolyásolhatja az egyes adóalanyok adóterhét.

40 E körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi, a C-24/12. és a C-27/12. ügyekben azonos módon megfogalmazott kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Harmadik országnak tekinthető-e [valamely tagállam] saját TOT[-ja] az EK 56. cikk [...] szempontjából, miáltal valamely tagállam és a saját TOT közötti tőkemozgás keretében lehetővé válik az EK 56. cikkre történő hivatkozás?

2) a) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén azon kérdés megválaszolása során, hogy az EK 57. cikk (1) bekezdése [...] szempontjából emelkedésről van-e szó, a jelen esetben, amelyben a Hollandiában székhellyel rendelkező leányvállalat által a Holland Antillákon székhellyel rendelkező holdingvállalatának kifizetett osztalékot terhelő forrásadó 2002. január 1-jével 1993-hoz képest 7,5%-ról, illetve 5%-ról 8,3%-ra emelkedett, kizárólag a holland forrásadó emelkedését kell-e alapul venni, vagy azt is figyelembe kell-e venni, hogy a Holland Antillák hatóságai – a holland forrásadó emelkedésével összefüggésben – a Hollandiában székhellyel rendelkező leányvállalatok által kifizetett osztalékot 2002. január 1-je óta mentesítik az adó alól, miközben ezen osztalékot korábban beleszámították a 2,4–3%-os, illetve 5%-os adókulccsal adóztatott nyereségbe?

b) Amennyiben a részesedések tekintetében bevezetett – a fenti 2) a) kérdésben említett – adómentesség révén a Holland Antillákon elvégzett adócsökkentést is alapul kell venni, figyelembe kell-e venni ezenfelül a Holland Antillák azon végrehajtási szabályait – a jelen esetben a Holland Antillák közigazgatási gyakorlatát –, amelyek eredményeként a Hollandiában székhellyel rendelkező leányvállalatok által kifizetett osztalékok után ténylegesen fizetendő adó 2002. január 1-je előtt – és már 1993-ban is – 8,3%-nál alkalmasint lényegesen alacsonyabb volt?”

41 A Bíróság elnöke 2012. február 27-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélet meghozatala céljából elrendelte a C-24/12. és C-27/12. sz. ügyek egyesítését.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

42 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a tőke szabad mozgására vonatkozó uniós jogszabályokat, így az EK 56. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami intézkedés, amely korlátozhatja az e tagállam és a saját TOT-ja közötti tőkemozgásokat.

43 Előjáróban meg kell említeni, hogy az EK 299. cikk (3) bekezdésének megfelelően az EK-Szerződés II. mellékletében felsorolt TOT-okra az említett Szerződés negyedik részében a társulásra vonatkozóan meghatározott különleges rendszert, azaz az EK 182–188. cikket kell alkalmazni, amelynek részletes szabályait és a vonatkozó eljárást tanácsi határozatok határozzák meg az EK 187.cikkkel összhangban.

44 E tekintetben a Holland Antillák, amelyek a holland alkotmány értelmében a Holland Királyságot alkotó három jogalany egyikét alkotják, szerepelnek az említett listán, és ezáltal az EK-Szerződés negyedik részében meghatározott különleges társulási rendszer tárgyát képezik.

45 Az Unió és a TOT-ok közötti fent említett különleges rendszer fennállásának az a következménye, hogy az EK-Szerződés általános rendelkezései, azaz azon rendelkezések, amelyek nem az említett Szerződés negyedik részében található, kifejezett utalás nélkül nem alkalmazandók a TOT-okra

(Leplat-ítélet, C-260/90, EU:C:1992:66, 10. pont; Eman és Sevinger ítélet, C-300/04, EU:C:2006:545, 46. pont, valamint a Prunus és Polonium ítélet, EU:C:2011:276, 29. pont, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 46 A fent említett negyedik részt illetően meg kell állapítani, hogy – noha szerepelnek benne bizonyos rendelkezések mind áruk szabad mozgása vonatkozásában, az EK 184. és EK 185. cikkben, mind a munkavállalók szabad mozgása tekintetében, az EK 186. cikkben, mind pedig a letelepedés szabadsága kapcsán, az EK 185. cikk (5) bekezdésében –, a tőke szabad mozgására vonatkozóan egyáltalán nem tartalmaz rendelkezést.
- 47 A Tanács által az EK 187. cikk alapján a társulási szabályok konkretizálása céljából elfogadott TOT-határozatot illetően elmondható, hogy az 47. cikkének (1) bekezdésében kimondja, hogy az EU és a TOT-ok közötti mely kifizetéseket és tőkemozgásokat érintő korlátozások tiltottak.
- 48 A fizetési mérlegre való utalással, és azzal, hogy megtiltja egyrészt a szabadon átváltható valutában teljesített kifizetések fizetési mérlege egyenlegének korlátozását, másrészt pedig megtiltja azon tőkemozgások korlátozását, amelyek a gazdasági társaságokba történő közvetlen befektetésekkel kapcsolatosak, és amelyek a tőkemozgások mérlegével kapcsolatos tranzakciókat érintik, a TOT-határozat 47. cikke (1) bekezdésének hatálya különösen széles, megközelítőleg azonos az EK 56. cikknek a tagállamok és harmadik államok viszonya tekintetében fennálló hatályával (e tekintetben és az EUMSZ 63. cikk vonatkozásában lásd: Prunus és Polonium ítélet, EU:C:2011:276, 29–31. pont).
- 49 Következésképpen, különösen a társaságokban történő részesedésszerzésekkel és az azokból származó haszon hazatelepítésével szembeni korlátozások megtiltásával a TOT-határozat 47. cikke (1) bekezdésének b) pontja más korlátozások mellett megtiltja az Unió és a TOT-ok közötti osztalékfizetések korlátozásait az ilyen, különösen a tagállamok és harmadik országok közötti kapcsolatokat érintő intézkedéseknek az EK 56. cikkben kimondott tilalmához hasonlóan.
- 50 Tekintettel azonban a jelen ítélet 45. pontjában idézett ítélkezési gyakorlatra és azon körülményre, hogy sem az EK-Szerződés negyedik része, sem pedig a Szerződés e része alapján elfogadott TOT-határozat nem utal kifejezetten az EK 56. cikkre, az előterjesztett kérdést az említett 47. cikk (1) bekezdésének szemszögéből kell vizsgálni, és ellenőrizni kell, hogy e rendelkezés hatályát pontosítják vagy körülírják-e azon különleges szabályrendszer egyéb szabályai, amelynek körébe az EU–TOT társulás tartozik.
- 51 E tekintetben, ahogyan azt különösen az Egyesült Királyság Kormánya hangsúlyozta, a tőkemozgásoknak az EU–TOT társulás esetében történő liberalizációja során különös figyelmet fordítottak azon körülményre, hogy számos TOT-ra adóparadicsomként tekintenek. Ennek megfelelően a TOT-határozat az 55. cikkében olyan adókedvezményi záradékot tartalmaz, amelynek kifejezett célja az adóelkerülés megelőzése.
- 52 Az említett 55. cikk (2) bekezdése értelmében „a [TOT-határozatban] semmi sem értelmezhető úgy, mint ami gátolja az adófizetés elkerülésének [...] megakadályozására irányuló intézkedések elfogadását vagy érvényesítését a [...] hatályos hazai pénzügyi jogszabályok alapján”.
- 53 Az olyan adóintézkedés, mint az alapügybeli – amely a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott leírás szerinti megalkotásának körülményei és célja alapján a Holland Antillák felé irányuló túlzott tőkemozgások megelőzésére és ily módon az említett TOT mint adóparadicsom vonzereje elleni küzdelemre irányul –, a fent említett adókedvezményi záradék hatálya alá tartozik, következésképpen a TOT-határozat 47. cikke (1) bekezdésének hatályán kívül esik azzal a feltétellel, hogy e célt hatékonyan és arányosan követi, aminek a megítélése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

- 54 A fentiekből következően, és anélkül hogy szükséges lenne vizsgálni azt a kérdést, hogy az Unió és a TOT-ok közötti kapcsolatokra vonatkozó uniós jogszabályok mennyiben alkalmazandók a valamely tagállam és a saját TOT-ja közötti viszonylatban, az előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami adóintézkedés, amely az említett tagállam és a saját TOT-ja közötti tőkek mozgásokat az adóelkerülés elleni küzdelem célját hatékonyan és arányosan követve korlátozza.

A második kérdéstről

- 55 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdést nem kell megválaszolni.

A költségekről

- 56 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami adóintézkedés, amely az említett tagállam és a hozzá tartozó tengerentúli ország vagy terület közötti tőkek mozgásokat az adóelkerülés elleni küzdelem célját hatékonyan és arányosan követve korlátozza.

Aláírások